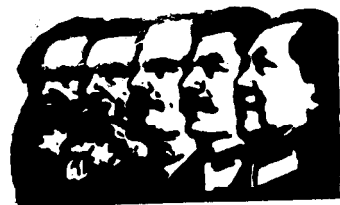

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΜΑΗ 1998 ΑΡ. ΦΥΛ. 305 ΔΡΧ. 200

ΤΑ ΧΤΥΠΗΜΑΤΑ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΟΥΝ ΤΗ ΧΩΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Την ώρα που η ελληνική αστική τάξη κάνει τις τελευταίες απειλησμένες της προσπάθειες να κρατηθεί μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη ο σοσιαλφασισμός, από όλες τις πλευρές, με όλα του τα πολύχρωμα εισοδησιακά τάγματα, και επικεφαλής όλης της πολιτικής και κοινωνικής αντίδρασης, εξαπολύει τη μεγαλύτερη ως τα τώρα επίθεσή του βίας και δημαγωγίας. Άμεσος στόχος του είναι να ακυρώσει την πορεία προς το ευρώ και να σπάει κάθε αντίσταση της αδύναμης και υποχωρητικής φιλοευρωπαϊκής ομάδας Σημίτη -Τσουκάτου, ώστε αυτή να υποταχθεί απόλυτα στα ρωσικά σχέδια.

Η ευρωπαϊκή πορεία της χώρας εκφράζεται σήμερα από έναν σαφή και χειροπιαστό όρο, την εκπλήρωση των δεκτών του Μάαστριχτ για την ένταξη της δραχμής στις ισοτιμίες του ευρώ. Αυτός ο όρος είναι οικονομικός. Αλλά είναι οικονομικός μόνο στη μορφή του. Στην ουσία του είναι ένας πολιτικός και μάλιστα ένας απόλυτα πολιτικός όρος. Αυτό σημαίνει ότι για να μπορεί τούτη εδώ η κυβέρνηση να ακολουθήσει μια ευρωπαϊκή οικονομική πολιτική, είναι υποχρεωμένη να συντρίψει όλα εκείνα τα πολιτικά και κοινωνικά, οπότε και οικονομικά εμπόδια που βάσει στο δρόμο της η πολιτική αντίδραση, ουσιαστικά ο ρωσόφιλος μεσαίωνα με επικεφαλής το ψευτοΚΚΕ.

Κάτω από τις δοσμένες συνθήκες αυτό το εγχείρημα ισοδυναμεί με πολιτική επανάσταση. Και ο τελευταίος που θα μπορούσε να πραγματοποιήσει μια τέτοια επανάσταση είναι μια φράξια που ήρθε στην εξουσία κυρίως επειδή έτσι το θέλησε ο σοσιαλφασισμός.

Σε μια πολύ διαφωτιστική σειρά άρθρων του Βήματος τον περασμένο χρόνο παρουσιάζεται ο τρόπος με τον οποίο σχηματοποιήθηκε σε οργανωμένη δύναμη η τάση Σημίτη μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Το χαρακτηριστικό σε αυτή τη διαδικασία είναι το πως της επιτράπηκε εντελώς ανεμπόδιστα να κάνει εκτεταμένο φραξιονισμό για να συγκροτηθεί ταχύτατα τόσο σε επιτελικό όσο και σε επίπεδο βάσης. Στο βάθος αυτό σήμαινε άδεια από τον αρχηγό της ρωσικής κλίκας και διπρόσωπο Α. Παπανδρέου και, πιο ειδικά, από το διάδοχό του και άνθρωπο του μέσα στο ΠΑΣΟΚ, τον Λαλιώτη. Η φράξια Σημίτη διαβρωμένη από την αρχή από τον Λαλιώτη με ανθρώπους σαν τον Πανταγιά, στη βάση της παπανδρεϊκής ταχτικής του πολλαπλού εισοδησμού, είχε

έναν προορισμό: να αδυνατίσει τα κρατικά και κομματικά ερείσματα των εθνικιστικών και κυρι-

αρχων ιστορικά μέσα στο ΠΑΣΟΚ φραξιών, Τσοχατζόπουλου, Αρσένη, Προεδρικών, και ύστερα να πέσει εύκολα και η ίδια κάτω από τα συνδυασμένα χτυπήματα του Λαλιώτη και των νικημένων και διψασμένων για ρεβάνς εθνικιστών.

Η αποτελεσματικότητα αυτής της ταχτικής είχε φανεί στην περίφημη “κάθαρση” του ’89 όπου, τότε οι ρωσόδουλοι (Λαλιώτης, ψευτοΚΚΕ) και οι ευρωπαίοι (Σημίτης, Μητσοτάκης) είχαν ενωθεί για να εξοντώσουν μέσα από δίκες, σκευωρίες και πατώντας στις πραγματικές τους αθλιότητες τους σοβινιστές παλαιοκεντρώους του ΠΑΣΟΚ με επικεφαλής τον Κουτσόγιωργα.

Η τέχνη των ρωσόδουλων σε αυτές τις εκκαθαρίσεις και ιδίως η τέχνη του Λαλιώτη (όπως άλλωστε προηγούμενα και του Πα-

πανδρέου) είναι να εμφανίζονται σαν ενδιάμεσοι, σαν κεντρώοι σαν ισαπέχοντες των άσπονδα μισούμενων ανοιχτά αντίθετων τάσεων (φιλοευρωπαίοι - εθνικιστές). Έτσι είναι σε θέση να σπρώχνουν τα δύο εχθρικά ανάμεσα τους στρατόπεδα στην αλληλοσφαγή ενώ οι ίδιοι, πολιτικά και οργανωτικά άθικτοι, προετοιμάζονται και ισχυροποιούνται για την αληθινή εξουσία.

Όρος αναγκαίος σ’ αυτό το παιχνίδι είναι καμία από τις αντιμαχόμενες τάσεις να μην πάρει ποτέ την ηγεμονία μέσα στον κομματικό ή ευρύτερα τον κρατικό μηχανισμό. Αν ο Λαλιώτης επέτρεψε το σχηματισμό και προώθησε την άνοδο στην κυβέρνηση (αλλά όχι και στην εξουσία) της σημιτικής τάσης και αν συμμαχησε με αυτήν στο Συνέδριο, ήταν επειδή αυτή ήταν αδύνατο να κυριαρχή-

σει μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Γιατί το βαθύ ήταν πάντα στο ΠΑΣΟΚ ο σοβινισμός, ενώ το κόμμα - στρατός που έκανε πλιάτσικο στο κράτος ήταν η βρωμερή συνήθεια με την οποία το μπόλιασε ο αρχιδιαφθορέας Παπανδρέου. Αυτή η “ιερή κληρονομιά” δείχνει σήμερα την αξία της.

Στην πραγματικότητα η φιλοευρωπαϊκή προοδευτική τάση του ΠΑΣΟΚ ήταν πάντα αιχμάλωτη και είναι ακόμα πιο πολύ σήμερα κυρίως του Λαλιώτη και δευτερευόντως των σοβινιστών. Όταν ο Λαλιώτης ενώνεται με τους σοβινιστές, ο Σημίτης υποχωρεί άρον άρον. Έτσι στην ουσία αυτός εκτελεί σε γενικές γραμμές το πρόγραμμα του Λαλιώτη.

Αυτή η δουλεία της κυβέρνησης Σημίτη στους ρωσόδουλους δεν

συνέχεια στη σελ. 2

ΚΑΤΑΤΕΘΗΚΕ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία
απαιτεί από τον υπουργό
Δικαιοσύνης να θέσει
εκτός νόμου τη Χρ. Αυγή
άρθρο στη σελ. 4

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία απαιτεί από τον υπουργό Δικαιοσύνης να θέσει εκτός νόμου τη Χρ. Αυγή

Στις 14 Μάη, αντιπροσωπεία της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας κατάθεσε στο Υπουργείο Δικαιοσύνης πολιτικό υπόμνημα και νομικό κείμενο με αίτημα "Να βγει εκτός νόμου η ναζιστική οργάνωση "Χρ. Αυγή", ζητώντας παράλληλα συνάντηση με τον υπουργό.

Τα κείμενα αυτά συνοδεύτηκαν από μπροσούρα για τις τραμπούκικες επιθέσεις των ναζιστών και την ανοιχτή τους υποστήριξη στον χιτλερισμό και το ναζισμό, στην οποία περιέχονταν αποσπάσματα από άρθρα των ναζιστών στα περιοδικά και τις εφημερίδες τους και φωτογραφίες. Επίσης κατατέθηκαν οι πρώτες 265 υπογραφές που συγκέντρωσε η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία σε κείμενο με αίτημα να τεθεί εκτός νόμου η "Χρ. Αυγή" και η Διεθνής Αντιρατσιστική Σύμβαση, όπου βασίζεται το αίτημα μας.

Στις 15 Μάη ο ίδιος φάκελος κοινοποιήθηκε στον Πρωθυπουργό και στον Πρόεδρο της Βουλής. Την ίδια μέρα, δόθηκε ανακοίνωση Τύπου και γνωστοποιήθηκε ο φάκελος στις εφημερίδες.

Πρόκειται για ένα σημαντικό βήμα της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας με το οποίο πρόταξε το σκάνδαλο της νομιμότητας των ναζιστών στη χώρα μας σα ζήτημα ζωής και θανάτου για τη δημοκρατία στην Ελλάδα. Μέχρι τη στιγμή που γράφεται αυτό το άρθρο δεν έχει υπάρξει απάντηση του Υπουργείου Δι-

καιοσύνης.

Τον Ιούνιο του 1998, η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία κλείνει ένα χρόνο από την ίδρυσή της. Σ' αυτό το διάστημα όχι μόνο πετύχαμε να κάνουμε πλατιά γνωστή τη θέση να βγουν εκτός νόμου οι ναζιστές αλλά καθιερώσαμε αυτή τη θέση και σε άλλα πολιτικά ρεύματα. Ακόμα αποκαλύψαμε πλατείά τον ανοιχτά ναζιστικό χαρακτήρα της "Χρ. Αυγής", ιδιαίτερα με την τελευταία αφίσα της Πρωτοβουλίας με τίτλο "ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ ΤΩΝ NAZΙΣΤΩΝ". Έτσι είχαμε μια πρώτη συσπείρωση του δημοκρατισμού.

Τα αποτελέσματα της καμπάνιας μας φάνηκαν στις πρωτομαγιάτικες ανακοινώσεις της ΓΣΕΕ, του ΕΚΑ, της ΑΔΕΔΥ και της ΟΛΜΕ, όπου απαιτήσαν "να τεθούν εκτός νόμου οι ναζιστικές οργανώσεις", με σαφή αναφορά στη Χρ. Αυγή. Στην ίδια κατεύθυνση ήταν και το γενικό "εκτός νόμου οι ρατσιστές" του ΥΡΕ μετά τη δολοφονία του Νιγηριανού.

Για πρώτη φορά απαιτήση "για το εκτός νόμου" έμπαινε τόσο πλατιά. Αυτή τη θέση, την τεκμηριώσαμε νομικά. Ήταν σαφής η Διεθνής Αντιρατσιστική Σύμβαση την οποία για χρόνια τώρα έχει καταχωνιάσει το ελληνικό εθνορατσιστικό κράτος. Από εκεί και πέρα άνοιξε ο δρόμος. Μια πρώτη συ-

γκέντρωση όπου υπήρξε και τοποθέτηση σε νομικό επίπεδο, έγινε στην αίθουσα της ΟΤΟΕ, τον περασμένο Νοέμβρη. Ωστόσο τα νομικά εργαλεία έπρεπε να δουλευτούν ακόμα για να συνταχθεί το υπόμνημα που θα πήγαινε στο υπουργείο Δικαιοσύνης. Παράλληλα, έπρεπε να τροχίσουμε τα πολιτικά μας επιχειρήματα ενάντια ιδιαίτερα στους αστούς φιλελεύθερους που χτυπούσαν το "εκτός νόμου", με τη θέση ότι "όλοι πρέπει να απολαμβάνουν το δημοκρατικό δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης, οπότε και οι ναζιστές".

Το πολιτικό υπόμνημα και το νομικό κείμενο που καταθέσαμε αποτελούν τον καρπό της δουλειάς όλων των συναγωνιστών της Πρωτοβουλίας και αποδείξει ότι λίγοι αποφασισμένοι άνθρωποι μπορούν να καταφέρουν πολλά. Ωστόσο έχουμε πολύ δρόμο ακόμα μπροστά μας. Η ανάπτυξη του αντιναζιστικού κινήματος μεγαλώνει, όπως και τα δικά μας καθήκοντα. Έχουμε βάλει δύο στόχους. Ο ένας είναι η νομική απαγόρευση των ναζιστών, και ο άλλος η συντριβή της ιδεολογίας τους. Αυτό το δεύτερο είναι και το πιο δύσκολο, αλλά πολύ αναγκαίο καθήκον γιατί η νόμιμη ύπαρξη των ναζιστών γίνεται δυνατή στο έδαφος του πολύ ευρύτερου εθνορατσισμού που καλλιεργεί το πολιτικό καθεστώς.

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΤΕΘΗΚΕ

Σ' αυτό το φύλλο δημοσιεύουμε το πολιτικό υπόμνημα και στο επόμενο θα δημοσιεύσουμε και το νομικό κείμενο για την ενημέρωση των αναγνωστών μας.

«Κύριε Υπουργέ,

Εμείς που καταθέτουμε αυτό το κείμενο ενώσαμε τις προσπάθειές μας και συγκροτήσαμε την Αντιναζιστική Πρωτοβουλία, για να εμποδίσουμε την ανάπτυξη του νεοναζιστικού ρεύματος στη χώρα μας και για να εφαρμοστούν οι στοιχειώδεις δημοκρατικές αρχές, ώστε να απαγορευτεί κάθε ναζιστική δραστηριότητα και να τεθεί εκτός νόμου κάθε ναζιστική οργάνωση.

Αποτελεί πολιτικό σκάνδαλο πρώτου μεγέθους και πρωτοφανή πρόκληση σε βάρος των δημοκρατικών κατακτήσεων όχι μόνο του ελληνικού λαού, αλλά όλων των ευρωπαϊκών λαών, το γεγονός ότι **μόνο στη χώρα μας ανάμεσα σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιτρέπεται η νόμιμη λειτουργία μιας ανοιχτά χιτλερικής οργάνωσης όπως είναι η "Χρυσή Αυγή"**.

Οι λαοί της Ευρώπης έχουν αποκτήσει μέσα από την αφάνταστα οδυνηρή εμπειρία του Β' Παγκόσμιου πολέμου τη γνώση του ναζισμού και του φασισμού και δε δέχονται σε καμία περίπτωση να δώσουν στους ναζιστές για άλλη μια φορά τη δυνατότητα να δηλητηριάσουν τις μάζες και να τις χρησιμοποιήσουν για τους πολέμους και τις τερατώδεις δικτατορίες τους. Γι' αυτό, αφού τιμώρησαν τους ναζί εγκληματίες μετά το Β' Παγκόσμιο

πόλεμο, εμπόδισαν με αυστηρούς νόμους την επανεμφάνιση κάθε προπαγάνδας που υποστηρίζει άμεσα την πολιτική και ιδεολογική γραμμή, καθώς και τα σύμβολα και τα πρόσωπα των υπεύθυνων εκείνου του πολέμου.

Οι ναζιστές και οι φασίστες κάθε είδους για να εξασφαλίσουν την ελευθερία να οργανώνονται και να διαδίδουν τις θέσεις τους επικαλούνται τα αντίστοιχα δημοκρατικά δικαιώματα που ισχύουν γενικά για τους πολίτες και τα πρόσωπα, άτομα ή ομάδες κάθε χώρας. Επικαλούνται δηλαδή το δικαίωμα της "ελευθερίας της έκφρασης".

Αυτό το επιχειρήμα χρησιμοποιήσε το κύμα του ιστορικού αναθεωρητισμού των ναζιστικών εγκλημάτων ιδιαίτερα μετά τα μέσα της δεκαετίας του '50.

Διακρίνοντας τον σοβαρότατο κίνδυνο οι γενικές δημοκρατικές αρχές να γίνουν το όχημα για την επανεμφάνιση του ναζισμού, οι ευρωπαϊκοί λαοί και τα κράτη αποφάσισαν να θωρακίσουν τη δημοκρατία. Ένωσαν την αντιφασιστική τους πείρα ενάντια στο ρατσισμό του αντισημιτισμού και του "άρειου έθνους", με το ρεύμα των χωρών του Τρίτου Κόσμου που έδωσαν τον εθνικο-απελευθερωτικό τους αγώνα ενάντια στο ρατσισμό της αποικιοκρατίας και αποτύπωσαν αυτές τις αρχές σε διεθνείς και ευρωπαϊκές συμβάσεις.

Έτσι όχι μόνο κήρυξαν παράνομη κάθε διάκριση μέσα στις κοινωνίες τους που βασίζεται στην εθνική καταγωγή, στο χρώμα και τη θρησκεία, αλλά απαγόρευσαν την νόμιμη δράση και οργάνωση των

ρατσιστών και των ναζιστών.

Με αυτό τον τρόπο ολόκληρη η ανθρωπότητα έβαλε τις βάσεις και τους κανόνες με τους οποίους θα εμπόδιζε όσο μπορούσε την επανεμφάνιση ενός νέου ναζιστικού ρεύματος που θα επεδίωκε την παγκόσμια ηγεμονία και ένα νέο κύκλο αίματος. Προστάτευσε δηλαδή το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης από τους επιδοξούς καταπατητές της.

Αντίθετα από τη γενική κίνηση όλων των σύγχρονων δημοκρατικών κοινωνιών, στη χώρα μας, οι ναζιστές έχουν την τερατώδη άνεση να συγκροτούν πολιτικό κόμμα, να εκδίδουν εφημερίδες και περιοδικά, να μιλάνε στην τηλεόραση, να κατεβαίνουν στις εκλογές (ευρωεκλογές '94 και βουλευτικές '96), και μάλιστα να συμμετέχουν στη Διακομματική Επιτροπή καλεσμένοι από τους αρμόδιους υπηρέσιακούς Υπουργούς, με τη συγκατάθεση όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων, και τέλος, με την ίδια γενική συγκατάθεση να μιλούν στην τηλεόραση.

Εδώ λοιπόν στη χώρα μας, όπου έχουμε το θλιβερό προνόμιο να είναι ακόμα νόμιμοι, οι ναζιστές έχουν κινηθεί σύμφωνα με τις άμεσες συνέπειες των θέσεών τους και σύμφωνα με το σιδερένιο νόμο της ίδιας τους της ύπαρξης.

Ξυλοκοπούν συστηματικά τους ξένους εργάτες, ιδιαίτερα άλλου χρώματος, καθώς και νεολαίους που η εμφάνισή τους υπονοούν δημοκρατική στάση, εκστρατεύουν ενάντια στις εθνικές μειονότητες και έχουν τραυματίσει σοβαρά και κατ' επανάληψη μέλη αντιεθνικι-

στικών οργανώσεων.

Εκεί που είναι το κέντρο της δραστηριότητάς τους, τα σχολεία, και στα οποία αναπτύσσονται ανησυχητικά, οι ναζιστές συγκροτούν τους πυρήνες τους πάνω στη βία. Η φυσική βία και η απειλή άσκησης φυσικής βίας απέναντι σε ανωργάνωτους, εύκολους στόχους, είναι η κύρια μορφή της ίδιας τους της προπαγάνδας.

Τελευταίο κρούσμα ήταν η απρόκλητη δολοφονική επίθεση ομάδας ναζιστών ενάντια στον Α. Καλοφωλιά στο κέντρο της Αθήνας μπροστά στα έντρομα μάτια δεκάδων μαρτύρων, που τους είδαν να βρίσκουν καταφύγιο στα γραφεία της "Χρυσής Αυγής".

Στη βάση λοιπόν αυτού του σκεπτικού και αυτών των γεγονότων εμείς σα δημοκρατικοί άνθρωποι, κάτοικοι αυτής της χώρας, Έλληνες και ξένοι και ανεξάρτητα από κάθε άλλη πολιτική και ιδεολογική μας θέση, θεωρούμε σαν το πιο καίριο ζήτημα πολιτικής δημοκρατίας το να τεθούν εκτός νόμου οι ναζιστικές οργανώσεις και να απαγορευτεί κάθε ναζιστική δραστηριότητα.

Νομίζουμε ότι κάτω από το φως της ιστορίας, της πείρας των λαών και της διεθνούς δημοκρατικής πρακτικής θα πρέπει να αντιμετωπισθεί και κάθε επιχειρηματολογία και ένσταση που αξιοποιεί δημοκρατικές διαθέσεις καλόπιστων και προοδευτικών ανθρώπων, για να σπείρει τη δυσπιστία σχετικά με την ορθότητα και τη δημοκρατικότητα μιας πολιτικής απόφασης για να τεθούν εκτός νόμου οι ναζιστές.

Κρίνουμε σκόπιμο να παραθέσου-

με και να αντικρούσουμε τα δύο πιο βασικά από αυτά τα επιχειρήματα:

Το πρώτο είναι ότι η θέση "εκτός νόμου" των ναζιστών μπορεί να γίνει εφελκτήριο για να τεθούν εκτός νόμου και άλλα αντιδραστικά πολιτικά ρεύματα, δηλαδή να επεκταθεί σε αμφιλεγόμενους και ευρείς πολιτικούς χώρους, οπότε θα διασπούσε την κοινωνία και θα ανασταίχε το δημοκρατισμό. Στη συνέχεια αυτής της λογικής η απαγόρευση των ναζιστών θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί από την πολιτική αντίδραση για να τεθούν εκτός νόμου αριστερές ή επαναστατικές δυνάμεις που περιλαμβάνουν στην πολιτική τους θεωρία και το πρόγραμμα τους, την ταξική, επαναστατική ή αντιϊμπεριαλιστική βία και αρνούνται από αυτή την πλευρά το σύγχρονο αστικό δημοκρατικό κράτος. Έτσι σε τελική ανάλυση αυτή η απαγόρευση θα μπορούσε να εφαρμοστεί αδιάκριτα ενάντια σε δημοκρατικές οργανώσεις και το περιεχόμενο της αρχικής απαγόρευσης να αναστραφεί.

Το να τεθούν εκτός νόμου οι ναζιστές δεν αποτελεί μια μέθοδο για να λυθεί το πρόβλημα της πολιτικής αντίδρασης γενικά, ούτε καν το πρόβλημα του ρατσισμού, του αντισημιτισμού και της αντίστοιχης βίας. Μια πολιτική και νομική απαγόρευση ασφαλώς δεν μπορεί να υποκαταστήσει την ευρύτερη πολιτική και κοινωνική διαπάλη, ούτε ακόμα να εμποδίσει την εμφάνιση των πιο οπισθοδρομικών πολιτικών και ιδεολογικών ρευμάτων. Έχει άλλωστε αποδειχθεί ι-

